

Karijeristima je važnije da nas čuje Lebane nego London

Puna su nam usta priče kako istina o nama mora da proдре u svet, a za rad ove stanice sa programom na 11 jezika, razumevanje su imdli samo njen osnivač, Milan Stojadinović i Josip Broz Tito. Pripajanjem RTJ, na čemu rade politički dunderi i novinari-podanici, načiniće se šteta ovoj državi, kaže Nikola Ivanović, direktor Radio-Jugoslavije, kojem preti smena

Povodom vesti da će se Radio-Jugoslavija tokom leta pripojiti nedavno formiranoj Radio televiziji Jugoslavije, koja svoj televizijski program privremeno emituje na Drugom kanalu RTS, kao i da će Ivan Marković, sadašnji glavni i odgovorni urednik avanzovati na direktorsko mesto, razgovaramo sa Nikolom Ivanovićem, direktorom nacionalnog radija. Gospodin Ivanović se na tom mestu nalazi već četiri godine i nije član nijedne stranke, mada ga kvalifikuju kao „kadar Mila Đukanovića“.

Šta mislite o preuzimanju Radio-Jugoslavije od strane Radio televizije Jugoslavije?

– Ono što ja mogu da kažem je da bi to bila velika šteta za državu, jer Radio-Jugoslavija gradi svoj ugled čitavih šezdeset godina. Rad

naslutiti da je to probni balon, na koji je već reagovala Radio-Crne Gore i odmah otkazala emisije programa Radio-Jugoslavije. To je velika šteta, jer smo putem Crne Gore bili slušani i u Bosni, Dalmaciji, Makedoniji.

Koliko je uticaja u događanjima oko vašeg radija imalo ponašanje nekih partija u Crnoj Gori?

– Ponašanje nekih partija u Crnoj Gori je simptomatično, tu prije svega mislim na SDA i JUL. U forsiranju nacije Bošnjaka, Crnogorci su videli tzv. obnovu zelene transverzale i odmah reagovali. U proces razbijanja takvih ideja uključili su se i ugledni Muslimani, tako da je to suzbijeno.

Bliskost braće po partiji

Nikola Ivanović, direktor Radio-Jugoslavije je još prošle godine ili tačnije 16. juna 1997. godine, uputio pismo predsjedniku Savezne vlade dr Radoju Kontiću u kojem iznosi pritužbu na odnos koji Savezna vlada sprovodi prema nacionalnom radiju. Tada je tražio prijem kod premijera, a u vezi sa neodložnim poslovima oko nacionalne radio stanice, čija realizacija nije smela da se odlaže. Reč je naime o uspostavljanju moguće saradnje sa mnogim informativnim kućama u svetu. U pismu saveznom premijeru Ivanović se žali na zanemarivanje uspostavljanja komunikacije sa svetom, kao i dobrovoljnu samoizolaciju države.

Direktor Ivanović se takođe žali na neobičajenu „prohodnost“ koju je imao kod saveznih sekretara za informisanje (odgovarali su mu tek na 20-ti poziv). U pismu dr Kontiću, Ivanović iznosi pritužbu da takva nepovoljna iskustva ne prate glavne urednike.

Na kraju, postavlja pitanje da li je od prekog značaja nahijsko republička pripadnost ili bliskost braće po partiji, tek dvostruku štetu snosi država, zaključuje svoje pismo direktor Radio-Jugoslavije.

nacionalne radio stanice pokrenuo je Milan Stojadinović, njen rad unaprijedio Josip Broz i lično smatrao da su njih dvojica jedini imali razumjevanja prema našoj stanici. Ukoliko bi došlo do pripajanja RTJ, mada ja još uvijek i ne znam šta je to – bila bi šteta. To mogu da urade samo politički dunderi, intelektualni evnusi potpomognuti karijeristima i novinarima, kojima je bitno da budu – ne podanici države, nego pojedinaca.

Vijest o tom pripajanju objavio je „Dnevni telegraf“, a ja samo mogu

Za JUL lično mislim da je mogao imati uspjeha u Crnoj Gori, jer su Crnogorci po mentalnom sklopu ljevičari.

U Crnoj Gori, JUL je potopljen onog trenutka, kada je jedan od njegovih čelnika izjavio da su za Mila Đukanovića glasali muslimanski fundamentalisti, šiptarski separatisti, ustaše i četnici. On je takođe rekao da je Đukanović imao najveću podršku gdje je bio jak četnički pokret. Tog trenutka borci Lovčenskog odreda su se prevrtali u grobu. Julov-

RADIO JUGOSLAVIJA
Hilendarska 2
P.O. Box 200
11000 BEOGRAD

16-06-1997
62 529/1-97

Gospodin
Radoje Kontić, predsjednik
Savezne Vlade
Beograd

ci su imali šansu, ali novinarstvo nisu shvatili kao najfinije tkanje politike, nego su afirmisali novinarske kadahije bez moralnog kredibiliteta.

Kakav je trenutno odnos savezne države prema vašoj radio stanici?

– Država je ta koja definiše program, uređivački koncept, to prihvata osnivač i to se sprovodi. Međutim u praksi imamo nešto sasvim drugo – kod nas je važnije da nas čuju Lebane, nego London, a puna su nam usta toga kako istina o nama mora da se plasira u svijet.

Dajte nam konkretan primer?

– Evo, recimo, prije tri godine nedostajalo nam je tri hiljade dolara da uvezemo smolu za dejonizaciju. Resorno Ministarstvo nije se ni udostojilo da nam odgovori na zahtjev,

Na osnovu preciznih podataka o najavama, na 20-ti poziv imao sam "prohodnost" kod prethodnog sekretara. Kod novog sekretara takodje nema ohrabrenja.

Mislim da ovakva nepovoljna iskustva nemaju glavni urednici.

Da li u tome je značajna nahijsko-republička pripadnost ili bliskost braće po partiji – ne znam, ali pouzdano znam da to vodi u dvostruku državnu štetu.

S poštovanjem,

Direktor Radio Jugoslavije

Nikola Ivanović

Beograd, 16.6.1997.

Poziv u pomoć: Faksimil pisma premijeru Kontiću, 16. juna '97.

pa program nismo emitovali na jedanaest jezika puna tri mjeseca. U isto vrijeme potpisivani su nalozi za putovanja u inostranstvo, gde je mnogo više potrošeno.

Otkad smo krenuli na Internet, imamo povećane troškove, potom neredovno primamo plate, obavestili smo Vladu o tome, ali niko prstom nije mrdnuo.

Da li smatrate da će se novi savezni premijer ipak odlučiti za vašu smenu?

– Od tri savezna informativna glasila – Borba, Tanjug i Radio-Jugoslavija, samo jedno direktorsko mjesto pripada Crnoj Gori i to moje.

Ukoliko se i ovo mesto oduzme, bitno bi se narušila ravnopravnost republika.

Takođe mislim da bi u drugoj rekonstrukciji Savezne vlade mjesto sekretara za informisanje trebalo da pripadne Crnoj Gori. Poslije Ignjatovića, Brčina i Matića mislim da je red na Crnogorec.

Kako vidite razvoj situacije u odnosu između republika?

– Ravnopravnost Sr-

bije i Crne Gore je državni interes. Dilas mi je svojevrmeno rekao da naše dvije republike ne mogu biti ravnopravne u, recimo, ekonomskom smislu, ali „onog časa, kad neko darne u državni interes Crnogoraca, e tu puca federacija“. To mi je rekao u aprilu 1992. godine.

Situacija u zemlji nije dobra, u Hrvatsku nije došao mir, ignoriše se Dejton, a ukoliko dođe do sukoba na Kosmetu, biće to najkrvaviji mogući rat.

Prećutkivanje pravog stanja u južnoj srpskoj pokrajini, verbalno zalaganje za saveznu državu ne vodi ničim dobrom.

N. Preradović

„NAŠA BORBA“ SAZNAJE NALOG GENERALNOG DIREKTORA RTS

Otkazi kao odgovor na tužbe

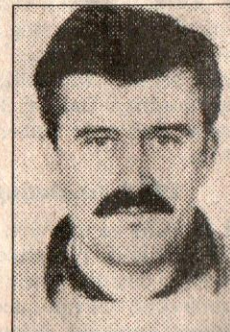
Radio-televizija Srbije odlučila je, kako „Naša Borba“ nezvanično saznaje, da se „obračuna“ sa svim honorarnim i spoljnim saradnicima koji su podneli tužbe zbog neisplaćenih honorara.

Naime, generalni direktor RTS Dragoljub Milanović doneo je dokument, odnosno, kako doslovce stoji – naredbu o zabrani daljeg angažovanja svih onih koji svoja potraživanja prema RTS ostvaruju sudskim putem.

Ova naredba je, kako saznajemo, dostavljena svim glavnim i odgovornim urednicima, rukovodiocima poslovnih jedinica, tehničkom direktoru, direktoru marketiniga, sektoru autorskog prava i generalnom sekretaru RTS i primenjuje se od 1. juna.

Uz naredbu je dostavljena i lista od 90 imena spoljnih i honorarnih saradnika koji su zbog neisplaćenih honorara podneli više od 300 tužbi. Među njima su i mnogi ugledni režiseri, scenografi, stručni konsultanti, organizatori, montažeri...

Zanimljivo da su gotovo svi koji su tužili RTS dobili spor. Međutim, sudeći po poslednjem Milanovićevom potezu, malo je verovatno da će RTS ispoštovati sudsku odluku i isplatiti svoja dugovanja.

Naredbodavac:
Dragoljub Milanović

O. M.